

Publicerad 2011-10-18 21:13 av gurkmupp

Törs inte att fråga.

Jag bad dig att följa med mig. På en promenad längs Stockholm.
Fast inombords skrek det bara, följ med mig tills det finns ett slut.
Ett slut på livet.
Jag bad i huvudet och känslorna ville bara säga det till dig.
Men jag kan inte.
Jag får inte begära något sådant.
Så vill du göra mig sällskap?
Jag vågar aldrig höra svaret.
För jag vet att vi alla går våra egna vägar.
Aldrig för ett tillsammans.
För jag får inte be om något sådant.
Så jag frågar heller aldrig det.

Följ med mig längs livets promenad.
Utan ett slut..
Vill du gå med mig?

Du frågade mig när promenaden tar slut?

Jag sa

Den slutar när vi vill det.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren gurkmupp med Poeter.se id #38296 innehar upphovsrätten